

Ескізи

Богдан Рубчак

1. Мадригал

Крихітно пола
мана моя дама.

Тремтить дробина
очей в очах. Мана
уст на мені.
Дрижать.

Дотиків сніг за
сипав на сні —
на близнята задум
коханого тіла,
що мозку вощини
в його меду.

В призмі зору
її промінь роз
битий. В розчині ночі
блідо освітлений
планеток рій:

чоло — монастир,
стегна —
турецький рай,

волосся — дощ,
долоні, сказано, сніг,
губи — у сміх,
а очі — чомусь у плач.
Так дивно пола
мана моя дама.

2. Нарікання на грудень

Трудно вмирає рік,
як старовір.

Трудно грудень
холоднорукий
віддає мені спогади
погоди
очей твоїх,
і брів,
і грудей.

Старий скупар!

Дражнить
твоїм обличчям
в сухожиллі галуззя.